

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **J. F.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 31, Zlín, za účasti I. Ing. V. S., II. H. Z., III. M. S., všechny zúčastněné osoby zastoupeny E. D., jako obecnou zmocněnkyní, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14.2.2014 č.j. KUZL 4111/2014, ve věci vyvlastnění,

takto:

- I. Žaloba se v části, týkající se náhrad za omezení vlastnického práva k pozemkům **vylučuje** k samostatnému projednání a rozhodnutí.
- II. Ve zbytku se žaloba **z a m í t á**.
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Vsetín (dále jen vyvlastňovací úřad) ze dne 16.10.2013 č.j. MUVS-S9578/2012/OÚPSŘ-333/Kre-34, kterým bylo rozhodnuto o omezení vlastnického práva žalobce a dalších spoluvlastníků k pozemkům parc.č.X a X v k.ú. Krhová zřízením věcného břemene chůze a jízdy za účelem zajištění nezbytného přístupu a příjezdu k pozemku parc.X v k.ú. Krhová, jež je ve spoluvlastnictví osob uvedených v záhlaví tohoto rozsudku pod č. I. až III. (dále jen osoby zúčastněné).

Žalobce v žalobě namítl, že

- 1) Vyvlastňovací úřad se spokojil s vyjádřením zástupkyně osob zúčastněných, že nikdo z vlastníků sousedních pozemků nesouhlasil s přístupem přes jejich pozemky.
- 2) Vyvlastňovací úřad nezkoumal, jak se osoby zúčastněné dostávají na pozemek v současné době.
- 3) Vyvlastňovací úřad vycházel z toho, že zájmem společnosti je, aby orná půda byla obdělávána, přitom na místním šetření viděl, že pozemek není obděláván jako orná půda.
- 4) Vyvlastňovací úřad cituje v rozhodnutí nový občanský zákoník, který však nabyl účinnosti až 1.1.2014.
- 5) Osobami zúčastněnými nebyl v řízení prezentován (skutečný) účel vyvlastnění, podle žalobce jím nebyl přístup k orné půdě, ale k zamýšlené bytové výstavbě, nešlo tedy o zájem veřejný, ale o soukromý zájem osob zúčastněných.
- 6) Byl po celou dobu řízení přístupný dohodě.
- 7) Nebyla brána v úvahu hodnota vybudování komunikace na žalobcově pozemku.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a zdůraznil především, že byla zvolena nejvhodnější varianta zpřístupňující pozemek ve spoluvlastnictví zúčastněných osob, zřízení nezbytného přístupu k pozemku je veřejným zájmem.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Pokud jde o žalobní bod 7), tím se soud nemohl zabývat v tomto přezkumném řízení s ohledem na § 28 odst. 1 větu druhou zákona č.184/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o vyvlastnění), když výrok podle § 24 odst. 4 zákona o vyvlastnění lze projednat v občanském soudním řízení, nikoli v řízení před správním soudem. Soud proto žalobu v této části vyloučil k samostatnému projednání (výrok I. rozsudku).

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že zúčastněné osoby podaly návrh na vyvlastnění – omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene chůze a jízdy dne 6.10.2011, tomu předcházel dopis vlastníkůům předmětných pozemků z března

2011, v němž zúčastněné osoby uvedly, že nemají ke svému pozemku jiný přístup, jejich pozemek je obklopen zahradami, ploty, zástavbou. Vyvlastňovací úřad v řízení zkoumal možnosti přístupu, a nakonec dospěl k závěru, že veřejný zájem je zde dán tím, že je třeba zajistit přístup a příjezd k pozemku, který je v katastru nemovitostí veden jako orná půda (výměra 8 853 m²), zájmem společnosti je, aby byla obdělávána, zemědělsky využívána. Nikdo z vlastníků sousedících pozemků nebyl ochoten zřídit věcné břemeno. Vybrané řešení představuje nejmenší zásah, neboť předmětné pozemky navazují na komunikaci ve vlastnictví města Valašské Meziříčí, jsou užívány jako příjezd k rodinným domům, je na nich asfalt. Jedná se zároveň o nejkratší přístup k pozemku zúčastněných osob.

Pokud jde o žalobní bod 1), soud zjistil ze správního spisu, že obsahuje písemná vyjádření M. S. z 11.10.2012 a J. M. z 20.12.2012 (vlastníků sousedních pozemků), v nichž odmítli umožnit přístup po svých pozemcích. Není tedy pravda, jak uvedl žalobce, že by se vyvlastňovací úřad spokojil pouze s vyjádřením zástupkyně zúčastněných osob. Žalobní bod 1) není důvodný.

Pokud jde o žalobní bod 2), již v dopise z 1.3.2011 uváděly zúčastněné osoby, že nemají jiný přístup na svůj pozemek než po pozemcích parc.č.X a X, k nimž navrhovaly sjednat věcné břemeno. Z podkladů ve správním spise (množství snímků z katastru nemovitostí, mapových podkladů a fotografií) je zřejmé, že zvolený přístup je v současné době jediným přístupem, bez toho, že by zúčastněné osoby při cestě na svůj pozemek musely překonávat ploty atd. Krajský soud má za to, že vyvlastňovacímu úřadu bylo dostatečně zřetelné, kudy je možno se v současnosti dostat na pozemek ve vlastnictví zúčastněných osob. Žalobní bod 2) není důvodný.

Pokud jde o žalobní bod 4), žalobce má pravdu v tom, že v rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu je citován nový občanský zákoník, avšak rozhodnutí na něm není založeno, správní orgán kromě toho uvedl i další – pro věc podstatné a zcela správně použité – právní předpisy. Soud chápe odkazy na nový občanský zákoník jako určité doplnění nad rámec nutného. Žalobce sice uvedl, že to působí zmatečně, nicméně žalobcovo odvolání i žaloba sama obsahují faktické body, nic nenasvědčuje tomu, že by byl žalobce (nadbytečným) použitím nového občanského zákoníku jakkoli krácen na svých právech. Žalobní bod 4) není důvodný.

Pokud jde o žalobní bod 6), z obsahu správního spisu je zřejmé, že mezi stranami probíhala mnohá jednání před zahájením správního řízení i v jeho rámci, zúčastněné osoby však považovaly žalobcovy cenové požadavky za přemrštěné, takže žalobce má pravdu v tom, že sice byl po celou dobu řízení přístupný dohodě, nicméně k jejímu uzavření nedošlo, proto vyvlastňovací úřad vydal rozhodnutí. Žalobní bod 6) není důvodný.

Pokud jde o žalobní body 3) a 5), týkající se účelu vyvlastnění a veřejného zájmu, uvádí soud nejprve příslušná zákonná znění.

Podle § 3 odst. 1 zákona č. 184/2006 Sb., v příslušném znění (dále jen vyvlastňovací zákon), vyvlastnění je přípustné jen pro účel vyvlastnění stanovený zvláštním zákonem a jen jestliže veřejný zájem na dosažení tohoto účelu převažuje nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaného. Vyvlastnění není přípustné, je-li

možno práva k pozemku nebo stavbě potřebná pro uskutečnění účelu vyvlastnění získat dohodou nebo jiným způsobem.

Podle § 170 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., v příslušném znění (dále jen stavební zákon), právo k pozemku nebo stavbě lze odejmout nebo omezit též k vytvoření podmínek pro nezbytný přístup, řádné užívání stavby nebo příjezd k pozemku nebo stavbě.

Účelem vyvlastnění (resp. omezení vlastnického práva) byl v daném případě nezbytný přístup, příjezd k pozemku, což je v souladu s výše citovanými ustanoveními. Druhou podmínkou, která musí být splněna zároveň, je převaha veřejného zájmu nad dosavadními právy vyvlastňovaného. Soud se předně ztotožňuje s názorem žalovaného ve vyjádření k žalobě v tom, že věcné břemeno nebylo zřízováno ve vztahu k určitým osobám, nýbrž k určitému pozemku, v jeho prospěch (tedy ve prospěch jakýchkoli vlastníků tohoto pozemku). K převaze veřejného zájmu uvedl vyvlastňovací úřad, že předmětný pozemek je v katastru nemovitostí veden jako orná půda, jedná se o rozsáhlý pozemek, zájmem společnosti je, aby půda byla obdělávána, zemědělsky využívána. Žalovaný souhlasil s touto úvahou a poukázal na výše citované ust. § 170 odst. 2 stavebního zákona. K žalobcově námitce budoucího využití pozemku ve vlastnictví zúčastněných osob pro stavbu rodinných domů žalovaný uvedl, že nelze předjímat události, které mohou vzniknout v budoucnu. Budoucí eventuální stavební úmysly nemohou být důvodem zásahu žalovaného do rozhodnutí. Žalovaný se vypořádal i s žalobcem namítaným judikátem Nejvyššího soudu sp.zn. 28 Cdo 1857/2011 (str.7 rozhodnutí).

Krajský soud má za to, že postup správních orgánů byl správný a zákonný. Správně vycházely z faktu, že předmětný pozemek je v současnosti charakterizován jako orná půda. To, že nyní není obděláván, nic nemění na jeho druhu a účelu využití. Soud souhlasí s žalovaným i v tom, že správní orgány musí vycházet ze situace dané v době rozhodování. Z obsahu správního spisu vyplývá, že v příslušném územním plánu je pozemek zúčastněných osob zařazen jako plocha smíšená obytná vesnická, záměr obce byl ve spise i písemně vyjádřen. Správním orgánům i účastníkům vyvlastňovacího řízení byly tyto skutečnosti známy. V době rozhodování o zřízení věcného břemene však nebylo k dispozici žádné rozhodnutí o umístění stavby na pozemku zúčastněných osob atd., stále se jednalo jen o možné budoucí záměry. Zúčastněné osoby ve správním řízení nic netajily, ani by to nebylo možné s ohledem na veřejně přístupný územní plán. Žalobní body 3) a 5) nejsou důvodné.

S ohledem na výše uvedené soud zamítl žalobu v přezkoumávané části jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst.7 s.ř.s.

Procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady přesahující běžnou úřední činnost, proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O náhradě nákladů osob zúčastněných bylo rozhodnuto v souladu s 60 odst.5 s.ř.s.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 7. února 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu